

Adam en Eva voor de zondeval

Gen.1:25 En God zeide: Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelt des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipen gedierte, dat op de aarde kruipt.

Ons: De Goddelijke Drie-eenheid (Vader, Zoon & Heilige Geest)
De Joodse exegese zegt: ``Ons'' = Adonai en Zijn Engelen
Christelijke exegese: ``Ons'' = de Triniteit
De Jood kent geen Triniteit.

Naar: Dit woord is verkeerd vertaald. Het moet zijn ``in ons beeld''. Het beeld is in primitieve zin de betrekking of de bemiddeling tussen het Heilige en het profane en daarom hier het gesprek van God en de mens. De mens is geschapen in gesprek met God. Hij is de aangesproken persoon. Deze dialoog betekent het tegendeel van mytische eenwording. God spreekt niet alleen onmiddellijk tot de mens, maar ook in alles dat de mens ontmoet. Dit onderscheidt de mens ook van het dier, dat de dialoog niet kent en ook geschapen is naar zijn aard. De mens is zo afgietsel van het Beeld, de Bemiddelaar, de Messias. Daarom heeft de mens ook macht gekregen over de schepping.

Gen.1:27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar God's beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

Gen.2:7 toen formeerde God den mens (Adam) van stof uit de aardbodem en blies den levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen.

Levensadem: Door deze adem leeft de mens, bij de gratie Gods. De mens is het wonder van leven in een wereld van dood stof. Deze levensadem is bezit van God, die Hij de mens geven en nemen kan. {Job.34:14-15}. Door deze adem beschikt de mens intuïtief over kennis van God {Ziel}. Maar deze kennis is door de zondeval verduisterd.

Wezen: Er staat letterlijk in het Hebreeuws: ``levende ziel''.

Adam en Eva zijn dus geschapen naar het beeld van God. God is Licht. In Exodus 33:20 lezen we dat we Zijn gezicht niet kunnen zien, want dan zouden wij sterven. Hij is heilig! In Psalm 104:2 staat: Hij hult Zich in het licht als in een mantel. In het Hebreeuws is huid en licht bijna hetzelfde woord. Je spreekt het hetzelfde uit en het verschilt slechts één letter. In het Hebreeuws wil dit zeggen dat deze woorden aan elkaar verwant zijn. Adam en Eva zijn in het paradijs voor de zondeval nooit naakt geweest, zoals wij 'naakt zijn' interpreteren. Het licht dat van hun huid afstraalde, omringde hen als een mantel van licht.

Genesis 2:25 En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamde zich voor elkaar niet.

Naakt: De grondtekst heeft hier ook de betekenis van 'glanzend' waarschijnlijk konden ze hun schaamte niet zien door de lichtglans, die bijna zeker van hun lichamen afstraalde. Na de zondeval is de glans eraf.

Schaamde: In de grondtekst staat letterlijk; 'zij wisten van schaamte niet'. Dat stukje kennis kwam pas na de zondeval en begonnen zij zich voor elkaar te schamen.

Genesis 3:7 Toen werden hun beider ogen geopend, en zij bemerkten, dat zij naakt waren; zij hechtten vijgebladeren aaneen en maakte zich schorten.

De schorten, die in vs.7 zijn gemaakt, schieten kennelijk te kort als de mens met God geconfronteerd wordt. Er is dus vervreemding tussen de mens en

onderling [vs.7, naakt], maar ook tussen de mens en God.

Toen Adam en Eva zondigde verliet de Heilige Geest hen en de directe verbinding met de ultieme lichtbron, die God Zelf is, werd verbroken. Opvallend is dat na het eten van de boom der kennis van goed en kwaad het woord voor 'naakt' verandert: [aroem] in Gen 2:25 naar: [eroom] in Gen.3:10-11. Het laatste is dus naaktheid, die wel schaamte opwekt. Hun lichtglans (Gen.2:25 + Gen.3:21) is weggefallen. Dit geeft een onveilig gevoel. Dit weten naakt te zijn en zich te willen bedekken uit schaamte is uniek voor de mens. Geen ander schepsel kent dit.

Gen.3:20 En de Here God maakte voor de mens en voor zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee.

Vellen: Kennelijk doodde God een dier(en) en van de huid(en) maakte Hij een bedekking voor hun schuld. Dit was dus het eerste offer: de consequentie van de zonde kan worden afgewenteld door de dood van een onschuldig vervangend wezen. Deze kleding bedekt dan ook de zonde, hetgeen vijgebladeren niet konden. Zonder bloedstorting geen vergeving. Een eerste heenwijzing naar Lev.17:11, Jes.61:10 + Joh.1:29 + Openb.19:8.

Het oerlicht ['or] (met aleph) [Gen.3:7, naakt] heeft plaatsgemaakt voor het vel of huid [ôr] (met de letter ajin). De ajin = oog, is gericht op het materiële, het wereldse. Het is in feite een eerste daad van religie, want religie is het streven van de mens zijn zonden te bedekken met zijn eigen werken. God vervangt de schorten uit vs.7, die niet voldeden. Uit deze zorg blijkt ook dat God de mens niet in de steek liet. De naaktheid is dus niet de 'natuurlijke' staat van de mens, want kleding is van God gegeven. Kleding hoort bij een mens, zoals een vacht bij een dier. Men zou het dus zelfs zo kunnen vertalen, dat de mens toen pas met huid bedekt werd! De huid is surrogaat voor de lichtglans waarmee de mens in het paradijs bedekt was. De huid stelt de mens in staat in de harde werkelijkheid na de zondeval overeind te blijven.

Verder onderzoek in de Schrift

■ Toen Mozes de berg Sinaï afdaalde, wist Mozes niet dat de huid van zijn gezicht glansde, omdat de Here met hem gesproken had. Aäron en al de Israëlieten keken Mozes aan, en zie de huid van zijn gezicht glansde. Daarom waren zij bevreesd om dichterbij hem te komen. (Exodus 34:29-30)
Exodus 34:29 Toen Mozes van de berg Sinaï afdaalde, de twee tafelen der getuigenis nu waren in de hand van Mozes, toen hij van de berg afdaalde-wist hij niet, dat de huid van zijn gelaat straalde, doordat hij met Hem gesproken had.

Straalde: De meest gangbare vertaling van straalde [qaran] is hier 'stralen' of 'glanzen'. deze vertaling vinden we al in oude handschriften, zoals in de Septuaginta LXX, de Pesjitta en een aantal Targums.

Exodus 34:30 Toen Aäron en al de Israëlieten Mozes zagen, zie de huid van zijn gelaat straalde, en zij durfdn hem niet naderen.

Durfdn: Het licht dat van hem uitging was zo verblindend als het zonlicht, zodat men niet lang naar hem kon kijken.

Licht komt van uit de Here en als Mozes sprak van aangezicht tot aangezicht met God, werd dat licht geabsorbeerd door Mozes en de uitstraling veroorzaakte bij Mozes zijn schitteren. De Engelse vertaling luidt 'van aangezicht tot aangezicht', en het zegt in het Hebreeuws eigenlijk 'mond tot mond'. Hoe dicht ze bij elkaar waren weten we niet, maar de beschrijving is voldoende om ons het beeld te geven dat Mozes in Gods nabijheid was.

Toch moet God zeker enigszins versluierd zijn gebleven, omdat God zelf zei niemand zijn aangezicht kon zien en leven. Zijn aanblik is verblindend, dodelijk. Maar hij stond wel in de straling ervan, zodat zelfs de huid van zijn gelaat verblindend ging stralen. In de Aäronitische zegen wordt Israël uitdrukkelijk steeds weer gezet in de lichtstraal van Gods Aangezicht: 'de Here doe Zijn Aangezicht over u lichten en zij u genadig'

(Num.6:25)

■ Bij Cesarea Philippi nam Jezus de discipelen Petrus, Jakobus en Johannes mee naar de top van een hogen berg. ``En Zijn gedaante veranderde voor hen. Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn klederen werden wit als het licht, (phos),'' (Mattheüs 17:2). Jezus kleding was niet alleen wit, maar ze waren letterlijk wit als het licht, dat is het Griekse woord (fosfaat) waarvan wij het woord foto of foton hebben afgeleid. Met andere woorden, het licht van Jezus, van Wie de bron van dat licht afkomstig is, door Zijn kleding heenging.

■ Wanneer in de Openbaring aan Johannes de verdrukking ten einde loopt zal de Here Jezus naar de aarde terugkeren op een paard en degene die hun vertrouwen in Hem stelden zullen terugkeren met Hem. Sprekend over de geroepenen (gelovigen in Jezus) zoals Johannes dit schreef in Openbaring: ``En het is haar gegeven zich met smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.'' (Openbaring 19:8). We zien uit dit vers dat de kleding van hen helder of licht wordt. Het Griekse woord [lampros] betekent helder of glanzend. De Liddell, Scott en Jones klassieke Griekse Lexicon defineert het als ``helder, stralend, van zon en de sterren''. Dus net, zoals we onze hemelse of verheerlijkte lichamen krijgen, we ook gehuld zullen zijn of gekleed in kleding van licht. Jezus bevestigde deze werkelijkheid toen Hij zei met betrekking tot de rechtvaardigen die in de wereld komen: ``Dan zullen de rechtvaardigen stralen [eklampe] als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader.'' (Matth. 13:43). Hetzelfde werd geopenbaard aan Daniël over de opstanding van de rechtvaardigen. De Septuaginta (LXX) versie maakt gebruik van hetzelfde woord als wordt gevonden in Mattheüs 13, hierboven, wat ook gerelateerd is aan de kleding in Openbaring 19:8. De verstandigen zullen blinken [eklampe], als de glans (LXX: lamprotes) van het hemelgewelf, en zij die velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd, (Daniël 12:3). Deze waarheid is ver in de tijd terug al geopenbaard aan de richters als Debora, Barak en Abinoam zingen: ``Maar laten zij die Hem liefhebben, zij als het opgaan van de zon in haar kracht.'' (Richteren 5:31b). Dit blijkt verder uit in het boek der Spreuken ``maar het pad van de rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag is geworden.'' (Spreuken 4:18). Als we ons herinneren dat Jezus zei dat in de opstanding we zullen zijn als engelen, als we vervolgens een kijkje nemen naar hen en hoe ze als stralende wezens zijn wat ons laat zien dat ook wij zullen zijn als hen. Dit is ook de conclusie van de

Bijbel commentator Arthur Pink wanneer hij stelt in zijn boek;

'De leer van de Openbaring':

Zo ver in betrekking tot onze ziel als een mysterieus, vaag en ondefinieer iets, is de gelovige een levend, intelligent, bewust wezen - zijn ware zelf. We moeten een onstoffelijke ziel zien als een die zijn aardse kleding heeft afgelegd en nu gekleed in een kleed van licht, of, om de taal van de Schrift te gebruiken, ``gekleed in witte klederen'' (Openbaring 3:5; 4:4). Bij de dood wordt de ziel van de heilige bevrijd van alle beperkingen die de zonde op hen had gelegd, en haar mogelijkheden worden dan niet alleen gezuiverd, maar verheven en vergroot.

(The Doctrine of Revelation: The State of Saints in Glory, Arthur Pink. Retrieved from the Word Bible Software, theword.net.)

In de Bijbel zijn vele verzen die verwijzen naar engelen en hun glorieuze verschijning. Bij de bekendmaking door de engelen in de nachtelijke hemel bij de geboorte van de verwachte Messias in Lukas 2:9 is het stamwoord in deze passage [perilampo], wat 'in het rond schijnen' betekent, wat gewoon een afleiding van Lampo, 'schijnen' is. In Lukas 24:4 lezen we dat er twee engelen bij het graf in "glanzende kleding" [astrapto], zoals wat een ster doet. En in Lukas 17:24 wordt hetzelfde woord gebruikt om de bliksem te beschrijven als het flitst van het ene deel van de hemel naar de andere. Het meest sprekend voorbeeld is misschien wel hoe engelen eruit zien en hoe wij straks eruit zullen zien, in Daniël en Openbaring. In Daniël 10, vertelt Daniël ons over een visioen waarin hij een engel zag (die werd tegengehouden door de vorst van het koninkrijk der Perzen) hoe hij een glanzende uitstraling had.

"Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, er was een Man, gekleed in linnen, Zijn heupen omgord met het fijne goud uit Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, Zijn gezicht als het uiterlijk van de bliksem, Zijn ogen als vuurfakkels. Zijn armen en Zijn voeten als de glans van gepolijst koper en het geluid van Zijn woorden als het geluid van een menigte." Daniël 10:5-6.

Zo zag ook Johannes schijnende engelen in het boek Openbaring. De engelen zijn bekleed met linnen, dat glansde [lampros], zij kwamen uit de tempel, gekleed in smetteloos en blinkend [lampros] linnen, en omgord om de borst met gouden gordels." (Openbaring 15:6). We kunnen dus concluderen dat onze toekomstige "kleding" zal zijn in de gelijkenis van hoe God is gekleed in het licht volgens Psalm 104:1-2 "U bent met majesteit en glorie bekleed. Hij hult Zich in het licht als in een mantel. Hij spant de hemel uit als een tentkleed." En omdat Adam geschapen werd naar Zijn Beeld, dan moeten Adam en Eva deze mantel van licht bij de zondeval hebben verloren.

Vanuit de oude Joodse interpretatie vinden we ondersteuning. De Joodse interpretatie is van oordeel dat Adam en Eva eerst waren gekleed in kleding van licht en dan later gekleed in kleding met een huid. We lezen in de Midrasj Rabbah (rabijnse literatuur uit de eerste eeuw na Christus) In Genesis 3:21 daarin lezen we, En de Here God maakte voor Adam en zijn vrouw een kleding van huid [עור], En klede hen. En in R. Meir's Torah blijkt te staan geschreven: "Kleding van het licht"

EN DE OGEN VAN BEIDE WERDEN GEOPEND. R. Hiya zegt, hun ogen werden geopend voor het kwaad van de wereld, die zij tot nu toe niet kende. En zij wisten dat zij naakt waren, omdat ze de hemelse glans hadden verloren, die hen vroeger omhuld had, iets wat hun nu was ontnomen. EN ZE VLOCHTEN VIJGEN-BLADEREN AANEEN. Ze streefden ernaar om zich te bedekken met de bladeren van de boom. EN ZIJ MAAKTEN VOOR ZICH SCHORTEN [...] Daarna bekleedde God Adam en Eva in kleding gemaakt van huid, zoals er geschreven staat, maakte Hij rokken van vellen (st.vert) [עור]. In het begin hadden ze kleding van licht [אור], die verkregen ze door het dienen van de Allerhoogste, die de hemelse engelen gebruikten om te komen tot dat licht, want er staat geschreven: "Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met glorie gekroond," (Psalm 8:6). Nu na hun zonden hadden ze alleen maar rokken van vellen [עור], goed voor het lichaam, maar niet voor de ziel.

Bevestigd door oude christelijke interpretaties Het inzicht dat Adam en Eva ooit waren gekleed in het licht voordat ze in zonden vielen wordt niet alleen bevestigd door de oude Joden, maar er wordt ook op gezinspeeld door de oude christenen in wat ze te zeggen hebben over de hemelse lichamen die wachten op de gelovige.

De Kerkvader Arnobius, in zijn werk tegen de heidenen schrijft in de toelichting het volgende over wat gelovigen hebben om naar vooruit te kijken: Maar laten we niet redeneren vanuit aardse zaken wat betreft de hemelse dingen: ``Onze grof materiele stoffen zijn schaduwen van de ware'. De gewaden van licht zijn de realiteiten, en worden aangepast aan de spirituele lichamen, zoals ook hier een nevel een boom kan omhullen.

Methodius, een andere kerkvader zegt het volgende over het licht waarmee we moeten worden bekleed. Hij neemt zijn opmerkingen uit Jesaja 60, die spreekt over het toekomstige messiaanse Koninkrijk waarin Israël in het centrum zal zijn. Hij stelt zich voor wat een lichaam zal zijn geheel vrij van zonde en corruptie. Hij schrijft: Sta op, wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de Heer gaat over u op. [...] Het is de Kerk van wie de kinderen zullen komen met alle snelheid na de opstanding, rennende naar haar van alle kanten. Ze verheugt zich over het ontvangen van het licht, dat nooit meer weg gaat, en bekleed zich met de helderheid van het Woord als met een mantel.

Dit zijn geen teksten erkend als door God geïnspireerd, maar als vroeg-christelijk commentaar op de Schrift.

Er lijkt weinig twijfel over te bestaan dat de vroege kerk de opgestane lichamen van de gelovigen uitlegd als zodanig, dat ze licht uitstralen en stralen als de zon. Gezien het feit dat Jezus kwam als de tweede Adam en dat we in het beschadigde beeld van de eerste Adam, kunnen afleiden dat toen God de eerste Adam (in een onbeschadigde toestand), maakte dat Adam het licht moet hebben uitgestraald op een manier vergelijkbaar met onze opstandings lichamen.

Openbaring 21:23 ``En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp.'' Jesaja 60:19-20 beschrijft het licht dat afkomstig is van God, maar ook: ``de zon zal voor u niet meer zijn tot een licht overdag en als een schijnsel zal u de maan niet verlichten, maar de Here zal voor u zijn tot een eeuwig licht en uw God tot uw sieraad. Uw zon zal niet meer ondergaan en uw maan zal zijn licht niet intrekken, want de Here zal voor u tot een eeuwig licht zijn en aan de dagen van uw rouw zal een einde komen.''

Paulus geeft ons inzicht in van wat we zullen worden: ``en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid.''' (Efeziërs 4:24)

Onze nieuwe mens is geschapen naar Gods beeld. Paulus zegt dat Jezus het beeld van God is: ``Hij is het beeld [eicon εικον] van de onzichtbare God, de eerstgeborene van heel de schepping'' (Kolossenzen 1:15). Hij stelt dat we in dat beeld met behulp van dezelfde Griekse woord eicon (εικον) ``en u met de nieuwe mens bekleed hebt, die vernieuwd wordt tot kennis, overeenkomstig het beeld [eicon εικον] van Hem die Hem geschapen heeft.''' (Kolossenzen 3:10). We moeten echter niet vergeten, dat Adam oorspronkelijk geschapen was naar het beeld van God. De (Septuagint vertaalt het Hebreeuwse (tselem תְּצֵלֶם als EICON εικον) gelijkenis, dat Adam licht uitstraalde op een manier die vergelijkbaar is met dat van God.

Geraadpleegde bronnen:

- The Holy Scriptures Hebrew & English (door: Israël en de Bijbel)
- Corrupting the Image, door: Douglas Hamp
- The New Englisman's Concordance, door: Jay P.Green, Sr.
- Theologisch Exegetische Compilatie, door: Ir. H.L.Simons

John Bakker 23-03-2016